

[Berlau]

været ført indkomstpolitik i dette Folketing, og hvor man har indefrosset dyrtidsportioner, har nægtet udbetaling af dyrtidsportioner, har nulletil det dyrtidsreguleringspristal, har grebet ind i overenskomster og har sat lønrammer på 2-3 pct. og på kvarte procenter, i al den tid har SF siddet herinde. Det er rigtigt, at SF har stemt imod det – den cadeau skal det godt nok have – men det er lige så rigtigt, at det i den tid, der er gået, må være gået op for SF, at pengene hos den almindelige befolkning i dag er skåret ned til det rene nul. Der er stort set ikke plads til et privatforbrug, som gør, at man kan leve en anstændig tilværelse. Derfor er der kun én vej at gå i den sag, og det er at tage fat dér, hvor pengene er, og sikre, at noget af den løn, man får, forbliver hos den almindelige befolkning i dens egne lommer.

Det skal ikke opfattes som et forsøg på at plagiere den diskussion, som f.eks. Fremskridtspartiet har rejst. Vi har tilfældigvis et sammenfaldende synspunkt med hensyn til tal osv. i denne sag, men fordi der er nogle andre, som senere vil stille forslag om f.eks. besparelser og andet, vil jeg ikke undlade at fremsætte dette forslag. Det må blive et spørgsmål om at tage en politisk kamp om, hvorledes man senere hen skal sørge for at skaffe økonomisk dækning for det. Hvis fagbevægelsen og andre vil gå ud og føre en fornuftig kamp for at sikre, at pengene ved en skattelettelse forbliver ude i borgernes lommer, er jeg ikke et sekund i tvivl om, at dette Folketing ikke har en jordisk chance for at ændre den tilstand. Det er kun et spørgsmål om magt- og styrkeforhold i befolkningen.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg vil gerne oplyse de to foregående talere om, at de er mindst tretten år bag efter deres tid, for problemet med hensyn til skatteprogression og bundfradrag blev løst med virkning fra indkomståret 1975, således at den debat, der tidligere var om, at højere bundfradrag begunstigede de høje indtægter, ganske faldt væk. Men hvad – tretten år er vel ikke så meget, når man i øvrigt i sin ideologi ligger halvfems år bag efter nutiden, og det gør begge de to partier.

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg vil selvfølgelig først takke – er det ikke

sådan man siger – for den positive modtagelse, dette fantastiske forslag har fået fra nogle i Folketinget. Men dem, der ikke har givet det et positivt tilsagn, forstår jeg så udmærket. For det er jo en kendsgerning, at det er ministerens parti – ja, alle regeringspartierne – og Socialdemokratiet, der har haft ansvaret for den danske samfundsudvikling ned gennem årene. Hver gang, de har grebet ind med lovgivning og øget skatetrykket, har de sagt, at det er, fordi de vil skabe det bedst mulige grundlag for den danske befolkning. Alt det, de har foretaget sig ned gennem årene, har jo vist sig at være fuldkommen idiotisk set med småkårsfolks øjne. Man har skabt de mest elendige vilkår for den danske befolkning i bred almindelighed med de love, der er blevet vedtaget i dette Folketing. Derfor forstår jeg udmærket, at man går op på denne talerstol og siger: Det dér er urealistisk.

Lad det komme an på en prøve! Jeg har før givet udtryk for, at det eneste rimelige ville være, at jeg blev statsminister i dette land. Så skulle I se, venner! Så blev der ført en ny politik – en politik til gavn for den klasse, vi repræsenterer i FK. Det er vigtigt, at man aldrig nogen sinde glemmer, hvor man kommer fra, at man altid og til enhver tid slås for dem, der har det dårligst. Man kan sagtens sidde inde i Folketinget med 350.000 dask i lommen om året plus masser af gratis ydelser og sige, at det er urealistisk, at man øger købekraften for pensionisten eller den arbejdsløse eller bistandsklienten eller den, der er på sygedagpenge. Men når jeg siger det, er det, fordi man ikke fatter, hvad det vil sige at være under disse økonomiske indkomstvilkår. Så er man fjernet fra det grundlag, som hovedparten af denne befolkning lever under.

Når vi har rejst det krav, har vi ikke rejst det som et urealistisk krav, men fordi vi ønsker at øge købekraften hos de mennesker, der kigger på dybfryseren i Brugsen og siger: Det dér har jeg altså ikke råd til, og det dér har jeg ikke råd til; jeg springer over i dag. Det er dem, vi ønsker at hjælpe med dette lovforslag. Men der er altså ingen, heller ikke blandt de partier, der burde tage et sådant problem op, der overhovedet tænker på dem, nej, blæse være med dem; sådan noget skal vi ikke spekulere på. Nej, vi skal spekulere på udgifter, udgifter og atter udgifter. 99 pct. af den lovgivning, der vedtages i dette Folketing, betyder, at der lægges flere